

Bilag 2

Tre af udvalgets spørgsmål til videnskabsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra V, S, DF og KF.

Spørgsmål 21:

Ifølge lovforslagets § 1, stk. 6, skal ministeren godkende aftaler med et andet universitet om en fællesuddannelse. Hvordan forestiller ministeren sig, at denne godkendelse skal foregå?

Svar:

Forskellen på lovforslagets § 1, nr. 1, stk. 5 (parallelforløb) og 6 (fællesuddannelser) er, at stk. 5 er et tilbud til studerende om at vælge at gennemføre op til 2/3 af en uddannelse i udlandet. I modsætning til efter stk. 6, hvor der er tale om en tvangssituation, er jeg meget åben over for etablering af parallelforløb efter stk. 5.

Mit udgangspunkt er, at det fortsat skal være sådan, at de universitetsuddannelser, der er behov for i Danmark, også skal udbydes i Danmark. Jeg mener derfor, at der skal være gode grunde til at skabe en situation, hvor de studerende er tvunget til at tage op til 2/3 af deres uddannelse i udlandet.

Når der er enighed om, at vi skal sikre et kvalitetsudbud af uddannelser i hele landet, så må begrundelsen i mine øjne være endnu stærkere, hvis en del af uddannelsesaktiviteten skal foregå i udlandet.

I forbindelse med min godkendelsesbeføjelse af aftalerne med udenlandske universiteter om en fællesuddannelse vil jeg derfor drøfte med universiteter, om de gode grunde er tilstede. Min opgave vil være at sikre, at der er økonomisk balance i studenterudvekslingen, at de studerendes retssikkerhed er sikret, samt at de studerende ikke påføres unødige meromkostninger ved at tage til udlandet. Hvor der er tale om en helt ny uddannelse, vil min opgave som ved godkendelse af alle andre nye uddannelser herudover bl.a. være at vurdere behovet for uddannelsen.

Jeg forestiller mig, at fællesuddannelser efter lovforslagets § 1, nr. 1, stk. 6, kan etableres på områder, hvor det ikke vil være økonomisk for-

svarligt at opbygge en fuld uddannelse i Danmark, eller hvor det vil være fagligt hensigtsmæssigt at henlægge en del til udlandet. Med andre ord – en afvejning af hensynet til den bedst mulige uddannelse over for hensynet til de studerendes retssikkerhed og de økonomiske forhold.

Jeg forestiller mig, at processen i forbindelse med godkendelse af aftalen foregår på den måde, at et universitet, som er i færd med at indgå aftale med et udenlandsk universitet, tager kontakt til ministeriet, sådan at der bliver taget hånd om eventuelle problemer, inden forhandlingerne med de udenlandske universiteter er endeligt afsluttede og aftalen indgået.

Jeg forstiller mig endvidere, at der skal være tale om en enkel, smidig og hurtig ordning for godkendelse af aftaler med udenlandske universiteter. I de tilfælde, hvor universiteterne kan dokumentere, at de opfylder reglerne, kan aftalen godkendes på forhånd.

Spørgsmål 22:

Hvordan agter ministeren at udmønte sin beføjelse til at udstede regler om parallelforløb i medfør af lovforslagets § 1, stk. 9?

Svar:

Parallelforløb øger de studerendes muligheder for at få en anerkendt dansk grad med et indlagt udlandsophold, idet de studerende vil kunne tage op til 2/3 af uddannelsen i udlandet. De studerendes retssikkerhed skal fortsat sikres med denne udvidede mulighed.

Lovforslagets bestemmelser om parallelforløb foreslås af hensyn til de studerende. Formålet er at sikre faste og gennemskuelige rammer for studerende, som kunne tænke sig at tage en del af deres danske uddannelse i udlandet. Muligheden for at tage et parallelforløb skal således fremgå af uddannelsens studieordning. Parallelforløbet indebærer store fordele for de studerende, da der ikke vil opstå problemer med at få godkendt studieopholdet i udlandet eller med studietidsforlængelse.